

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ 7

Általános rész

A TRAGÉDIA A HEGELI MŰVÉSZETFILOZÓFIÁBAN

- 1.1 Megjegyzések a spekulativitáshoz; az általános-különös-egyedi spektrum 11
  - 1.2 A szó spekulativitása, a dolog maga (Sache selbst) 14
- 2.1 A spekulatív leírás a művészetfilozófiában 28
  - 2.2 A mű mint [ez], és a megértésére tett kísérlet kezdete 35
  - 2.3 A befogadó jelentősége 36
  - 2.4 Az eszmény általános fogalma (első menet) 40
  - 2.5 Az eszmény általános fogalma (második menet) 46
  - 2.6 A műalkotás létmódja 49
  - 2.7 A mű tapasztalatának módja – a szemlélet 51
  - Összegzés: művészet és művészetfilozófia 53
  - 2.8 Az eszmény általános fogalma (harmadik menet) 55
  - 2.9 A művész 62
- 3.1 Az eszmény mint isteni a klasszikus (költői) művészeti formában 64
  - 3.2 A pátosz fogalma 77
  - 3.3 A mű tapasztalatának módja – a csodálkozás 87
- Exkurzus: az isteni mint *δαίμόνιον* (Heidegger) 90
- Kiegészítés: világ és föld harca 107
- Isméltetés: az igazság a műben 111

Különös rész

AZ ORESZTEIA A HEGELI FOGALMAK TÜKRÉBEN

- 1.1 Az etikai értelmezés nehézségei 114
- 2.1 A kezdet: a szubsztanciális állapot 120
  - 2.2 A szituáció, a tragédia elevevése 127
  - 2.3 A szituációk szövedéke: Apollón felemelkedése, Diké ellen-állása 137
  - 2.4 Apollón győzelme – tragédia és filozófia határvidéke 163
- Exkurzus: az *Oreszteia* zárása heideggeri nézőpontból 170

UTÓSZÓ 180

IRODALOMJEGYZÉK 182

NÉV- ÉS TÁRGYMUTATÓ 187

*„A tulajdonképpeni értelmezésnek azt kell megmutatnia,
ami szavakban már nem áll ott,
és mégis mondva van.”
(Heidegger)*